

| גליון 262 |
ברשת ויגש תשפ"ו

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

**להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו**

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת ויגש

ויגש אליו יהודה (מד, יח). אמר הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זצוק"ל: **ויגש** - יהודי ניגש לפני הקב"ה ומתפלל לפניו [כמאמר חז"ל אין הגשה אלא תפלה], **ויאמר בי אדוני** - הלא יש בי חלק אדנות שלך, לכן אבקש - **ידבר** נא עבדך **דבר באוני אדוני** - שאזכה לדבר לפניך בתורה ובתפלה, שיעלו לפניך ויתקבלו לרצון באוני אדוני. ומה משיבין לו? **כי כמוך כפרעה** - פרעה מלשון התגלות, כפי מדת העבדות שלך באמיתות הלב, באותה מדה מתגלה הקב"ה אליך.

(תורת אבות)

כי פי המדבר אליכם (מה, יב), וברשי"י **בלשון הקודש**. ולכאורה מה הוא הראיה מזה שהוא יוסף, והלא כל המלכים צריכים לידע שבעים לשון? רק הפירוש הוא כך, שאמר להם ראו כל מה שדברתי עמכם מיום ראשון שראיתי אתכם עד היום, הגם שדברתי עמכם בלשון מצרי, היה הכל לשון קודש. ובאמת דיבר עמהם גם בשבת לשון מצרי, כי הסעודה שאכל עמהם - בשבת היה, כי אין 'הוכן' אלא שבת, וכתוב 'והם לא ידעו כי שומע יוסף', נמצא שדיבר עמהם בלשון מצרי. לזה אמר להם באיזה לשון שדיברתי עמכם ה' הכל לשון הקודש.

(ד"ר לסב"ק מסטאלין זי"ע - בית אהרן יב ד)

אנכי ארד עמך מצרימה (מו, ד). הקב"ה אמר ליעקב, בכל הבחינות שיעמדו ישראל, אפילו יהיו עומדים חס ושלום בדיוטא התחתונה, אפילו הכי תמיד אהיה עמם ואשרה שכינתי בתוכם, כי אני ה' שוכן בתוך ב"י.

(בית אהרן נא א)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

יפה שעה אחת

יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים וכו' (אבות ד, יז), כל זמן איך האב נאך א שעה צו לייבין, קאן איך נאך האפיין על שעה הנ"ל [-כל זמן שיש לי עוד שעה לחיות, אני עדיין יכול לקוות לאותה שעה].

(שמע שלמה השלם והמפורא עיניים אות נד)

עיטורי קדוש

יפה שעה אחת

וברובד נוסף ביארו חסידים מאמרו זה של רבינו: הנה בדרוכו של עולם, כאשר האדם מביט על ימיו העוברים ביעף, ורואה שעד הנה לא הצליח להשלים את נפשו בתורה ובעבודת ה', חושב הוא לעצמו אבדה תקותי וכאשר אבדתי אבדתי, ועתה אין לי כבר שום תקוה לבוא לשלימות המעשים. ובמחשבות אלו הוא מתייאש לגמרי.

ועל כך בא רבינו לעורר, אפילו חיך עברו עליך כמו שעברו, אך כל עוד אתה חי, ואפילו לא נשאר לך לחיות אלא **שעה אחת** בודדת בלבד, יש לך להתגבר ולנצל שעה זו בכל עוז ובתקיפות, כי שמא שעה זו היא השעה אחת שהיא יפה מכל חי העולם הבא.

חצי שעה של תקוה

וכך מובא מאמר זה במכתב שכתב החסיד רבי מענדל וועג ז"ל אל החסיד רבי ישראל שמעון קאסטילאניץ ז"ל, כמובא בספר מזקנים אתבונן, וכך לשונו:

"והעיקר שלא לשכוח מאמר הרה"צ רבי שלמה קארלינער, 90 יאהר האב איך גילעבט [-תשעים שנה חיית], ואם חצי שעה עוד יש לי, אז אני תקיף ובי"ה שאיני מייאש את עצמי בזה", ע"כ.

מאמר זה הוא יסוד עצום להחפצים להתעלות בעבודת ה'. לדעת כי העבודה המוטלת על האדם אינה תלויה בגילו, במצבו, ובעברו. ועליו להביט נכחו על השעה הקרובה, ולעשות בה את המוטל עליו בכל עוז ובתקיפות.

קונה עולמו בשעה אחת

רבינו בא לעורר בזה על מעלת וחשיבות יקרת הזמן, שיש לנצל היטב כל שעה ורגע שלא ילך לבטלה, כי השעה עוברת ואינה חוזרת. וכפי שאמרו חז"ל **"יפה שעה אחת"**, כי בזה העולם אפשר בשעה אחת לתקן את הנפש ולהשלימה על ידי תשובה ומעשים טובים, מה שאי אפשר לעשות בעולם הבא.

בדומה לכך מובא בספר הק' בית אהרן להרה"ק רבי אהרן מקארלין זצוק"ל, וכך לשונו:

"ודיבר מזה בתוכחות מוסר: שיראה כל אדם שלא ילכו השעות אצלו לבטלה, כי יש קונה עולמו בשעה אחת, ולאו דווקא שעה זמנית אלא אפי' רגע נקרא שעה.

כי כל מה שאדם עושה הן בעשיית המצוה והן בלימוד והן בתפילה והן בעשיית גמילות חסדים או שום עשיה או דיבור, כשיעשה הדבר כראוי בלי תערובות מחשבת פסול ותהיה מחשבתו זכה ובכוונת הלב כראוי, זהו **השעה אחת שאמרו רז"ל**.

ובכח זו השעה יכול להמשיך עוד כמה שעות חמנים וימים ושנים שיהיה הכל על זה הדרך, ויהיה בכל זמן מוסיף והולך. והעיקר הוא שיראה בכל שעה ורגע מה עשה בזו השעה, ויהיה הרגע יקר בעיניו שכשיעבור זו השעה אינו יכול להחזירה ולתקנה כי השעה שלאחריה יש לו עבדות השייך לה ושעה שעברה עברה, ואפילו בדברים גשמים כגון אכילה וכיוצא בה, צריך להתיישב היטב ולראות שיהיה עפ"י רצון השי"ת, וזהו מאמרם ז"ל: **אין לך אדם שאין לו שעה**, ע"כ.

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפני בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

לפרטים אודות לינה במלון לודמיר באמצע השבוע, ארגון קבוצות לשבתות, או הכנסת אורחים והמקווה בבית רבינו

04-30-10-900

או במי"ל: A023011122@GMAIL.COM

נא להתקשר למשרדי
הכנסת אורחים לודמיר

מטבעות השמירה של הרבי

למרבית הפתעותו ואכזבתו לא חש במטבעות. הוא פרס את הנרתיק והפכו על השולחן, אבל המטבעות פרחו ואינן. שאלו קם וברח משם. כשהגיע הביתה נפל על המיטה ופרץ בבכי תמרורים. בבוקר חש ברע ולא הצליח לרדת מהמיטה. כל היום שכב כבול עץ ורעד בכל גופו. אמו נבהלה למראהו והזעיקה אליו רופא. בדק אותו הלה ונחרד: "בנך חולה מאד" בישר לאמו, "יש לקחתו מיד לבית החולים". יחד עם המחלה הפתאומית, נחתה עליהם המכה האנושה בהעלמן הפלאי של המטבעות שענה. עמוק בלב חשו שניהם כי האובדן והמחלה כרוכים זה בזה. מחלתו של שאלו הכבידה מיום ליום. הרופאים פכרו את ידיהם בייאוש: "אין מה לעשות מצבו אנוש".

בירושלים עיר הקודש, התגורר אחיה של האלמנה. הריצה אפוא מברק בהול ורווי תחנונים וביקשה ממנו ללכת אל הציון הקדוש של רבי משה, שהיה סמוך לקברו הקדוש, אשר מברכת פיו ומענה לשונו נולד בנה מחמדה המתיישר בייסורים רוחניים וכעת גם גשמיים.

לא איחר הדוד למלא את בקשת אחותו. מיד רץ אל הקבר, השתטח עליו מלוא קומתו והתפלל מקירות ליבו בבכי ובתחנונים.

עודנו שכוב על הקבר, נפלה עליו תרדמה. ובחלומה, והנה הצדיק רבי משה מלעלוב ניצב למולו ויאמר לו:

"מה לך בוכה, אם ייטיב בן אחותך 'שאלו' את מעשיו וישבו בתשובה שלמה, יבריא חיש מהר ויחזור לאיתנו. אולם אם ישוב לנהוג במעשיו המקולקלים וילך בדרכים עקלקלות, לא יהיו לו עוד חיים..."

"מבטיח אני בשמו"ל מילמל הדוד בחלומה ומיד הקיץ וניעור. בפעם נורעש כולו, עזב את הקבר, והרגיש בכל חושיו כי החלום אמת. מיד הריץ מכתב אל אחותו וגולל בו את כל

תמונת גביע הקדוש של הרה"ק רבי משה מלעלוב זי"ע שקיבל מאת הרה"ק רבי נתן דוד משידלובצא זי"ע

דברי החלום, ואת אשר התחייב בשם בנה החולה. ובפולין הרחוקה... בעיצומה של המחלה, בצהרי אחד הימים החלה לפתע הטבה במצבו, והנער שאלו החל מתאושש ומתחזק עד ששב לבריאותו. כשקבלה האלמנה את המכתב מאחיה, החלו ידיה ורגליה לרעוד. היא כיוונה את היום והשעה ונתברר לה מעל לכל ספק, כי ביום ובשעה שחלם אחיה את החלום על קברו של רבי משה איש האלוקים, החל השיפור במצבו של בנה. שאלו, אין צריך לומר, חזר בתשובה שלימה וכל ימיו הלך בדרך טובים. לעולם לא שכח איך ברגע אחד החל השיפור במצבו כאשר בד בבד עם ההטבה, מיששו פתאום אצבעותיו את הקמיע על צווארו, ונתקלו בקשיחותו של שלוש מטבעות הכסף הנוצצות, מטבעותיו של הצדיק רבי משה מלעלוב, שחזרו לנרתיק באורח פלא.

- - -

במלאת 175 שנה להסתלקותו של הרה"ק רבי משה בן הרה"ק רבי דוד מלעלוב, וחתן הרה"ק היהודי הקדוש מפרשיסחא, זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל - י"ג טבת תרי"א-תשפ"ו

נעדרות חיות ושמחה היו תדיר פניו העצבות של ר' חיים. כל מכיריו וידידיו לא היו צריכים לשאול מדוע רוחו נכאה. הסיבה הייתה ידועה, חשוך בנים היה.

יום אחד קם ר' חיים ונסע אל לעלוב הרחוקה ממקום מושבו, ובלב נשבר תינה את צערו לפני איש האלוקים הרבי הקדוש רבי משה מלעלוב. מיד ברכו הרבי ברכה נלהבת, והבטיחו להכניס אל חדרו של ר' חיים ויזכה להכניס את בנו בכורו בבריתו של אברהם אבינו.

ר' חיים החל בוכה בכי של שמחה, כתפיו רטטו ומעיניו נשרו דמעות חמות בזו אחר זו. באותו זמן, עזב הצדיק את החדר, וכעבור זמן קט שב ובירדו נרתיק עור זעיר. "בתוך הנרתיק הזה יש שלוש מטבעות", אמר הרבי לר' חיים, "כאשר יוולד לך בנך, תלה את הנרתיק בצווארו, ואותו יענוד כל ימי חייו! חוק ולא יעבור!"

ויהי לתקופת השנה, באה והגיעה בשורה מרגשת וסוחטת דמעות גיל. בן נולד לו למול טוב בשעה טובה, בדיק כאשר הבטיחו הרבי, מאומה לא נפל מדבריו ארצה. אך הורשה להכניס אל חדרו של הילד, ניגש ר' חיים אל הרך הנולד וענוד על צווארו את נרתיק העור, כפי שציווה הרבי הקדוש. ביום השמיני נימול הילד וייקרא שמו בישראל 'שאלו'. גדל מעט הילד וביקש לתלוש מצווארו את התכשיט שהפריע לו לא אחת, עצרו אביו והסביר לו כי את הנרתיק הזה עליו לשאת על גופו כל ימי חייו. קטן היה הילד ולא הבין את משמעות הדברים, אבל זאת ידע: בנרתיק אסור לו לגעת. כשגדל עוד והוסיף דעת נודע לו כי בנרתיק ישנן שלוש מטבעות. פעם אחת גברה עליו סקרנותו והוא פתח את נרתיק העור. מול עיניו נצצו שלוש מטבעות עשויות כסף טהור. נפעם ונרגש השיב הילד את המטבעות לנרתיק. ליבו לחש לו כי סוד גדול יש באותן מטבעות נוצצות, ושכלו הפעוט הבין כי עדיף שלא יגע בהן. הוא למד להסתגל לחוסר הנוחות של נרתיק העור שעל צווארו, וברבות הימים התרגל אליו עד כי לא חש בו כלל. שנים עברו מאז.

ר' חיים נפטר במפתיע במבחר ימיו והותר אחריו את אלמנתו ובנו יחידו. האלמנה הייתה סחופה וטרודה ביוגנה הגדול, והזניחה את חינוכו של בנה. באין משגיח עליו, סטה הנער שאלו מדרך הישרה ויצא לתרבות רעה. הסתפח לחבורת נערים הוללים ובילה עמם את ימיו ולילותיו. לדאבון ליבה ראתה האלמנה כיצד פורק בנה מחמדה כל עול והופך להולל מושחת. ניסתה לדבר על ליבו ונתקלה בקיר אטום. את לילותיו היה שאלו מבלה בחברת נערים ערלים קלוקלים והיה משחק עימם במשחקי קלפים, וימורו כספים בקבוצה.

היה זה באחד הלילות. שאלו היה נתון בעיצומו של משחק סוער, בו עמד לנצח את יריביו. תאוות המשחק התלקחה בו ביתר שאת, והרצון לנצח את יריביו המר במשחק אחד, הרתיח את דמו הסוער. אלא שבכיסו לא נמצאה עוד פרוטה אחת. בצר לו, נזכר בנרתיק העור התלוי על צווארו, ובמטבעות כסף השוות הון רב הנמצאות בהישג יד. "אסור לגעת בהן!!! צווח קול עלום בנשמתו. אך הוא לא עמד בפיתוי. בתנועה חטופה תלוש את הנרתיק מגרוננו ומישש אותו בלהיטות.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

האדמו"ר מדרוהוביטש בלודמיר

בליל שישי האחרון, פרשת מקץ, נערך בבית רבינו מעמד הדלקת נרות נוסף, עלידי האדמו"ר מדרוהוביטש שליט"א, אשר הופיע ובא בשערי העיר לודמיר במסגרת מסע קודש על פני ציוני הצדיקים באוקראינה. במעמד מרגש והיסטורי העלה האדמו"ר את הנרות בפתח חדר האירוח שבבית רבינו, בהשתתפות כמה משרידי היהודים הנותרים בעיר ובסביבה, אשר מזה עשרות שנים לא זכו לחגוג את חג החנוכה. למחרת בבוקר התקיימה במקום תפילת שחרית נלהבת, עם אמירת הלל בשיר וברגן.

כ"ק אדמו"ר שליט"א בהעלות הנרות בבית רבינו

ילדי רבינו שלמה // חיות השבוע

חידה: איך חזרו המטבעות לנער?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיץ לקו לודמיר 02-3011122, להפנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0, ולפעל לפי ההוראות. הזוכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח. את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרשת ויחי הזוכה לפרשת וישלח: חיים יוסף שטרנאס בני ברק אוצרות ומשגים

רבי משה מלעלוב

הרבי הקדוש ר' משה מלעלוב נולד בשנת תקל"ז, בעיירה לעלוב שבפולין, לאביו רבי דוד אבי שושלת חסידות לעלוב הקדושה. כבר מילדותו נכרה בו גדלותו, והתמדתו העצומה לא ידעה גבולות. וכפי שספר הרבי: כאשר הייתי בן שמונה שנים, החרף היה בתקופו ומחמת העניות לא היה בדינו להשיג בגדים או עצים להסקה, הכניס אותי אבי לתוך חבית מלאה נוצות עד צאצאי, כך התחממתי מעט מפני הקר, והייתי יחד עם אבא משנן שעור בגמרא עם כל הראשונים והאחרונים!

מגיל אחת עשרה ועד לגיל הבר מצוה, היה הרבי יוצא אל הרחוב עם מטפחת קשורה לעניו, בכדי להשמר כראוי מלהביט ח"ו במראה אסור, כאשר איש מבצאי אביו מוליכו בדרך.